

349.

Τὸ μέγιστον τοῦ ἔρωτος θαῦμα εἶναι ἡ ἀπό τῶν διαθρύψεων ἀπαλλαγῆ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐκαστος φέρει ἐν ἑαυτῷ Προμηθέα εἶνε δημιουργός, ἀνάρτης καὶ μάρτυς (Ἐλισάβετ τῆς Ρωμανίας).

* * * Οὐδείς ὑπάρχει μέγας ἀνὴρ ἀπέναντι τοῦ ἱατροῦ τοῦ (Ἀλέξανδρος τῆς Ὀλλανδίας).

* * * Ὁ πιστεύων, ὅτι ἡ εὐτυχία ἐγκτεται ἐν φλεγμαίνουσῃ φιλοτιμίᾳ μᾶλλον ἢ ἐν ἀβροῦ καὶ ἀπλῶ αἰσθηματι, φρονεῖ, ὅτι τὸ ἀχανές πέλαγος σθενύνει τὴν δίψαν μᾶλλον ἢ καθαρὸν καὶ διαυγές ὕδωρ μικρᾶς πηγῆς (Καστελάρ).

* * * Ἐπιτέλει τὰ καθήκοντα, γαῖα δὲ μιχθήτω πυρὶ (Βάδινγκτων).¹

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κομφευσόμενος φοιτητής, διερχόμενος μετὰ τινος φίλου τοῦ ἐνώπιον τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Βερυέ, λέγει αὐτῷ ὑπερφηφῶς :

— Αὐτός, φίλε μου, εἶνε ὁ ῥάπτης μου.

— Ἄμ. δέ. Διὰ ποῖόν μὲ παίρνεις ; Ἄν ὁ Βερυέ ἦτο ὁ ῥάπτης σου, ἴσχυομαι νὰ περάσῃς ἔμπροστὰ ἀπ' τὸ μαγαζὶ του ;

Ο ΚΟΥΚΟΣ

Τ' ἄκουσες, φῶς μου, τὸ πουλὶ ποῦ βγαίνει βράδυ, βράδυ, Αὐτὸ ποῦ φέρνει στὰ φτερά τῆς λύπης τὸ μαγνέδι ; Ποῦ ὅταν τῆς γῆς ἡ ταραχὴ πάσῃ ἀπὸ πέρα ἕως πέρα, Κι' οὔτε κουδοῦνι πλέον λαλῆ, οὔτε βοσκοῦ φλογέρα, Αὐτὸ, πουλὶ ἀξενγάρωτο, σ' ἔρρο κλαρὶ καθίζει,

Καὶ μὲ παράπονο κοντὸ τὸ μοιρολόγι ἀρχίζει ;

* Ἄν δὲν φοβεῖται, ἀγάπη μου, τὰ ἔστωικὰ τοῦ δάτου,

* Ἐλα μαζὶ μου στὸ βουνὸ καὶ τὸ πουλὶ ἀφουράστου !

Βλέπεις ἐκεῖνην τῆ φτελεῖα καρσὶ στὸ κυπαρίσσι ;

Πότ' ἐκεῖ ἴπνω κάθεται, καὶ πότε στὸ ἔρροκκλησι ;

* Ὅταν δὲ τ' ἄλλα τὰ πουλιὰ, κοιμμένα στὴ φωλεὰ τους,

Χορτάτα ἀποκοιμίσουνε τ' ἀμάλλιαγα μικρά τους,

Μόλις ἡ ἀγνή τοῦ φεγγαριοῦ λαμπάδα ἀναγαλλιάσῃ

Καὶ μοναξιάς, καὶ σὺδενδρα, καὶ ποταμοῦ, καὶ δάση

Μόλις ἡ πάχη τοῦ βουνοῦ χύσῃ πνοαὶς δροσάταις,

* Ὅλο λιθάνι ἀγραμπελῆς καὶ θυμариοῦ γεμάταις,

Τότε τῆς λύπης τὸ πουλὶ, τότε τῆς τρύφα ἀφίνει,

Καὶ σὲ τραγοῦδι νεκρικὸ τὸν στεναγμοῦς του χύνει.

* Ἀρχίζει κ' ὁ ὅ— αὐτοὺλιάζεται— δεῦτερο κ' ὁ ὅ φωνάζει,

Κ' ὁ ὅ ξαναλέει, κ' ἀκούωντας, κ' ὁ ὅ ἡ λαγκαδιὰ ἀ—

ναράζει.

Τρέχει ἀπὸ δένδρον σὲ δένδρον, κ' ἀπὸ ἴγυαλὸ σὲ βράχι,

Κάνεις δὲν τ' ἀποκρίνεται παρὰ ἡ σπηλιὰ μονάχη.

* Ἐν ὅμως τύχη τοῦ πουλιοῦ τὸν ὀλονόχτιο θῆνη

Νὰ μεταφέρῃ ὁ ἀντίκαλος πρὸς τὸ λειβάδι ἐκεῖνο,

* Ἀνίσως πρὸς τὸ χάραγμα τοῦ λαγαδιοῦ τὸ ἀγέρι

Στὴν παρακάτω ἀρογιαλιὰ τοῦς στεναγμοῦς του φέρη,

1. Ἀπεσπᾶσθησαν ἐκ τῆς Paris-Murcie, εἰκονογραφημέ-

νης ἐφημερίδος, ἐκδοθείσης ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὑπὲρ

τῶν θυμάτων τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ πλημμυρῶν, περιεχομένης

δὲ αὐτόγραφα ἀποφθέγματα βασιλέων, πριγκιπῶν, πολι-

τικῶν, συγγραφέων καὶ ἄλλων ἠρώων καὶ ἠρωίδων ἐν

ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις. Τῆς ἐφημερίδος ταύ-

της, ἥς μόνον εἰς ἀριθμὸς ἐκδοθήσεται, ἐπωλήθησαν, πρὸς

1 φράγκον, ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀντιτύπων. Σ. τ. Δ.

Τότε μὲ μίᾳς δέκα φωναῖς κάθε λογιῆς προβαίνου
Ποῦ ἀδελφικὴ ἀνταπόκρισι μὴ μετὴν ἄλλη δένου
Κ' ὁ ὅ τὸτ' ἐδῶ, κ' ὁ ὅ τὸτ' ἐκεῖ, κ' ὁ ὅ βγαίνει ἀπ' τὸ γε—
[φῶρι,
Κ' ὁ ὅ παρεμπρός, καὶ πάλιν κ' ὁ ὅ ἕως τὸ ἴσπερὸ ἀ—
[κρωτήρι.

Ἐν Λιτόρνῳ, 1879.

Z.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην ὁ χειμῶν ἐνέσκηψεν ἐφέτος ἐξαιρετικῶς ὀδυμῶς. Ἐν Παρισίοις πυκνὴ χιών διέκοψεν ἐπὶ ἡμέρας ὄλας πᾶσαν συγκοινωνίαν, καὶ ἡ συνήθως τοσοῦτον θορυβώδης πόλις ὤμοιάζε νεκρά. Πολλὰ τρόφιμα ὑπερετιμήθησαν ἐπαισθητῆ δὲ κατέστη ἰδίως ἡ ἔλλειψις τοῦ γάλακτος, ὅπερ κομίζουσι οἱ χωρικοὶ ἐκ τῶν περιχώρων. Φυσικῶ τῶ λόγῳ, ὁ χειμῶν ἐπολλαπλασίασε τὰ παθήματα καὶ τὰς στερήσεις τῶν πενήτων. Ἄλλ' οἱ Παρισιανοὶ ἔσπευσαν εἰς περιθαλψίν αὐτῶν μετὰ γενναιότητος, ἥτις ἔχει τι τὸ ἐπιβάλλον. Μόνη ἡ σύνταξις τοῦ «Φιγαρώ» συνέλεξεν ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἑπτακοσίας χιλιάδας φράγκων. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἡ διαδήλωσις εἶχεν ἐν μέρει καὶ πολιτικὴν σημασίαν, διότι τὰ συλλεγόμενα χρήματα θὰ διατεθῶσι διὰ τῶν ἱερέων καὶ τῶν κομητάτων, καθ' ὧν καταφέρονται οἱ δημοκρατικοί. Ἐν μέρος αὐτῶν ἐχρησίμευσεν ἤδη εἰς ἀνίδρυσιν «δημοσίων θερμαντηρίων», ἐν οἷς οἱ πένητες εὐρίσκουσι δωρεὰν πῦρ καὶ ὀλίγον ζεῦμα. Πάμπολλα ἀκατοίκητα οἰκήματα καὶ ἐργοστάσια μεταβλήθησαν ἐκ τοῦ προχείρου εἰς θερμαντήρια. Ἐτερος νεωτερισμὸς εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ «Φιγαρώ» εἶνε ἡ ἀνέγερσις μεγάλων κηλιδωτῶν πυραύνων (braseros) ἐν πάσαις ταῖς κεντρικαῖς πλατεῖαις, ἐνθα δύναται νὰ θερμαίνωνται πρὸς στιγμὴν οἱ ἀμαξήλαται, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ ἐν γενεῖ πάντες οἱ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἡναγκασμένοι νὰ διημερεύωσι καὶ νὰ διανυκτερεύωσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Ἀυπρωτέρα εἶνε ἡ τύχη τῶν θυμάτων τοῦ χειμῶνος ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι τὰ αὐτὰ μέσα βοηθείας. Μυριάδες ἀνθρώπων σπεροῦνται ἐργασίας καὶ ἄρτου, καὶ πρὸς περιθαλψίν αὐτῶν κυρίως ἡ κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς ἑκτακτον πίστωσιν ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἐν Σαλὼν οἱ λῦκοι εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ζητοῦντες βορᾶν. Ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ, ἥς τὸ κλίμα φημίζεται ὡς ἀφρικανικόν, τὸ ἔδαφος ἐκαλύφθη ὑπὸ παχυτάτου στρώματος χιόνος. Τὰ αὐτὰ ἀπαίσια μηνύματα ἔρχονται καὶ ἐξ Ἰταλίας. Τὸ θερμόμετρον σημειοῖ πολλαχοῦ 10—15 βαθμοῦς ὑπὸ τὸ μηδέν· πολλοὶ δὲ ποταμοὶ καὶ ἐν ταῖς νοτιωτέραις ἐπαρχίαις ἐπάγωσαν. Ἐν Τερρέστη οἱ γέροντες δὲν ἐνθυμοῦνται παρόμοιον ψῦχος ἀπὸ τοῦ 1829, καὶ ὅμως εὐρισκόμεθα ἔτι εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χειμῶνος.

Ἐν Λονδίῳ ἐτελεύτησεν ἐν γῆρα βαθεῖ ὁ τῶν Ἀγγλῶν ἀλλοκοτώτατος δούξ Πορτλάνδης. Ἀπὸ τριάκοντα ἐνιαυτῶν διήγεν ἀληθῆς ἀναχωρητῆς ἐν ἐνὶ τῶν κτημάτων του, ὅπερ εἶχε περικλείσει διὰ τείχους ὑψηλοῦ, ἵνα μὴ τὸν βλέπωσιν ἔξωθεν οἱ διαβαίνοντες. Ὅσακις ἐποιεῖτο τοὺς περιπάτους, ὑπηρεταί, κηπουροὶ καὶ ἄλλοι θεράποντες ἔπρεπε νὰ κρυφθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ, εἰ δὲ μὴ ἀπελύοντο παραχρῆμα. Εἶχε τὴν μανίαν νὰ οἰκοδομῇ ὑπόγεια κτίρια μεγαλοπρεπέστατα. Τὸ ἐξαιρετικὸν τῶν κτημάτων του Βελβὲκ, ἐν ᾧ κατ' ἐξοχὴν διέτριβεν, εἶναι ὑποκάτωθεν μεσῶν ὑπονόμων. Ἐν ταῖς ὑπονόμοις ὑπάρχουσι μακροὶ περίπατοι, ἀξιόλογοι πινακοθήκαι, μουσεῖον φυσικῆς ἱστορίας καὶ βιβλιοθήκη περιέχουσα 10,000 τόμων. Τὸν οὐρανίσκον τῆς ἐκόσμησαν οἱ πρῶτοι τῶν καλλιτεχνῶν. Πανταχοῦ εἶναι ἀνηρτημένα μεγάλα κάτοπτρα καὶ πολυέλαιοι ἐκ δισχιλίων φλογῶν. Ἐν ἐτέρᾳ ἐγγύς ὑπονόμῳ κεῖται ἵπποδρόμιον 400 πόδας μακρὸν, 100 εὐρῶ, 50 ὑψηλὸν, ὅλον λιθόκτιστον, ἀλλὰ μετ' ὄροφῆς ὑπελοσκεπὺς καταφωτιζομένης ὑπὸ δητακισχιλίων φλογῶν ἀεριόφωτος. Ἐπὶ 20 ἔτη ἀπασχόλει ὁ δούξ δισχιλίους ἐργάτας, οἱ τινες νῦν μένουσιν ἀργοὶ πενηθοῦντες τὸν εὐεργέτην των. Τὸ δὲ παραδοξότατον, ἐξ ἧ ὁ δούξ μόνος, οὐδένα ἔχων σύντροφον οὐδὲ σύσκηνον, οὐδενὸς ἐπίσκεψιν δεχόμενος, διαβιβάζων πάντοτε τὰς διαταγὰς του ἐγγράφους, καὶ οὐδὲ τοὺς παρατιθέντας αὐτῷ τροφὴν προσαγορεύων.

Ἐν τῷ διαδόχῳ τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ (ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων), ξενιζόμενοι ἐν τῷ λαμπρῷ καὶ ῥομαντικῷ φρουρίῳ τοῦ δουκὸς Ρουτλάνδ, παρεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ δουκὸς καὶ τῆς δουκίσσης νὰ καταγράψωσιν ἕκαστος πᾶν ὃ, τι ἦτο διαφερόντως αὐτῷ εἴτε φίλτατον εἴτε ἀπεχθὲς ἐν τῷ λευκώματι, ὅπερ οἱ οἰκοδεσπόται προσέφερον τοῖς ξένοις των. Ὁ πρίγκηψ ἔγραψε «φιλτάτη μοι βασίλισσα ἡ Μαρία Στουάρτ· φίλτατός μοι βασιλεὺς ὁ τοῦ Βελγίου Λεοπόλδος· φίλτατος ἦρως ὁ Νέλσον· φίλτατος ποιητῆς ὁ Βύρων· φίλτατος ζωγράφος ὁ Ραφαήλ· φίλτατος συγγραφεὺς ὁ Μικώλαιϋ· φιλτάτη μοι ἀρετὴ ἡ τιμιότης· φίλτατον ἔδεσμα, ὕδνα (truffles) τοῦ Périgod· φίλτατον ἄνθος τὸ ῥόδον· φίλτατον ὄνομα Λουίζα· φιλτάτη μοι ἀσχολία τελειοποίησις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων· φιλτάτη διασκεδάσις ἡ θῆρα· φίλτατον σύνθημα «ὑπηρετῶ»· ἀπεχθεστάτη μοι ἡ δειλία καὶ ἡ φιλαργυρία· φιλτάτη χώρα αἱ νῆσοι Σάνδβις· ἡ φιλοτιμία μου νὰ τύχω δόξης ἄνευ τοῦ ἐπιζητῆσαι αὐτήν». Ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλλίας ἔγραψε «φιλτάτη μοι βασίλισσα ἡ Δάγμαρ· φίλτατος βασιλεὺς Ριχάρδος ὁ Θυμολέων· φίλτατος ἦρως ὁ Μάλθωρ· φίλτατος ζωγράφος ὁ Ροῦβενς· φίλτατος συγγραφεὺς ὁ Κάρολος Δίκενς· φίλτα-

τον ἔδεσμα Pudding Yorkshire· φίλτατον ἄνθος τὸ ἀμὴ λησιμονήσης μεν· φίλτατόν μοι ὄνομα Ἐδουάρδος· φιλτάτη ἀσχολία κλειδοκύμβαλον· φιλτάτη διασκεδάσις ἱππηλασία· φίλτατον σύνθημα Honey soit qui mal y pense· ἀπεχθεστάτόν μοι ἡ συκοφαντία· φιλτάτη χώρα ἡ Μ. Βρετανία· ἡ φιλοτιμία μου τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν μηδὲ ἀναμίγνυσθαι εἰς ἄλλοτρίας ὑποθέσεις».

Τὸ μέγιστον μελισσοτροφεῖον τοῦ κόσμου εὐρίσκεται ἐν Καναδᾷ τῆς Ἀμερικῆς· σύγκειται δὲ ἐξ 620 κυψελῶν, ὧν ἕκαστη περιέχει 30,000 μελισσας. Καίτοι ἐφέτος τὸ ἔτος δὲν ἦτο λίαν παραγωγόν, ὁ ἰδιοκτῆτης κ. Ζὼν ἀπεσταμίευσε 50,000 λίτρας μέλιτος, καὶ ἐλπίζει ὅτι τὰ 19 ἑκατομμύρια τῶν ἐργατῶν του θ' ἀποφέρωσιν αὐτῷ πρόσδον 70,000 λιτρῶν στερλινῶν. Τὸ καθαρὸν κέρδος ὑπολογίζει εἰς 7—10 χιλιάδας λιτρῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως σμηνῶν καὶ βασιλισσῶν ὀφέλους.

Ἡ Ῥωσσία ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως δαπανᾷ ἐξ ἑκατομμύρια ρούβλια κατ' ἔτος, ἐνῶ ἀναλόγως ἡ Ἰταλία δαπανᾷ διπλάσια, ἡ Ἑλλάς τριπλάσια, ἡ Δανία εἰκοσάπλάσια καὶ τινες πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς πεντηκονταπλάσια.

Εἰς ἈΝΑΝΘΕΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ καλλίτερον πόντζ παρασκευάζουσιν οἱ Ἀγγλοὶ, εἴτε διότι μεταχειρίζονται πρὸς τοῦτο γνήσιον ῥώμιον τῆς Ἰαμαϊκῆς, ὅπερ εἶνε ὑπέρτερον τῶν ἄλλων οἰνοπνευμάτων, εἴτε διότι ὁ τρόπος καθ' ὃν τὸ παρασκευάζουσιν εἶνε ὁ καταλληλότερος. Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ὁ ἐξῆς: Εἰς μίαν μερίδα ζωμοῦ λεμονίου, ἐν ᾧ ἀφίνει τις καὶ τινα τεμάχια φλοιοῦ, τίθενται τρεῖς μερίδες καλοῦ ῥωμίου τῆς Ἰαμαϊκῆς καὶ ἐννέα μερίδες καλοῦ τεύτου θερμοῦ. Σάκχαριν δύναται τις νὰ θέσῃ κατ' ἀρέσκειαν.

Διαφόρως παρασκευάζουσι τὸ πόντζ οἱ Γάλλοι. Εἰς τὸ δοχεῖον θέτουσι 2 ἢ 3 τεμάχια (φρέτας) λεμονίου καὶ ἀρκετὴν σάκχαριν, ἐπ' αὐτῶν δὲ χύνουσι βράζον τέιον (ἢ βράζον ὕδωρ), καὶ εἴτα εὐθὺς τὸ ῥώμιον (ἢ κοριάκ), προσέχοντες ὅμως νὰ μείνῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐπιπλέον. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ βράζοντος τεύτου, τὸ πόντζ προσλαμβάνει θερμότητά τινα, ὅταν δὲ κατασταθῇ ἀρκεῖντως θερμὸν, τότε πλησιάζουσιν εἰς αὐτὸ φωσφόρον ἀνημμένον, ὅπερ μεταδίδει αὐτῷ εὐθὺς τὴν φλόγα. Ἀφίνουσι τὸ πόντζ νὰ καίῃ χωρὶς νὰ ταράττωσιν αὐτὸ ποσῶς, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡ φλόξ ἐγγίξει νὰ σβεσθῇ ἀνακινουσί αὐτὸ ἐλαφρῶς, ἵνα διαλυθῇ ἡ σάκχαρις καὶ τὸ ὑγρὸν τοῦ λεμονίου εἰς ὅλον τὸ ποτόν.